

DUC IN ALTUM! WYPŁYŃ NA GŁĘBIĘ!

*„Zawierz Chrystusowi,
pokonaj słabość i zniechęcenie
i na nowo wypłynij na głębie!
Nie lękaj się!
Jest przy tobie Chrystus”.*

Oratorium „14 Encyklik”
Stanisław Szczyciński

**KONCERT
W 20. ROCZNICĘ
ŚMIERCI
ŚW. JANA PAWŁA II**

2 kwietnia 2025 roku
godz. 20:15
Archikatedra Warszawska

Oratorium „14 Encyklik”

Stanisław Szczuciński

– cykl pieśni na chór, orkiestrę i sekcję rytmiczną

Utwór jest muzyczną podróżą do źródeł myśli papieskiej. Składa się z 14 części nawiązujących swoją treścią do wszystkich 14 encyklik św. Jana Pawła II. Teksty kolejnych części to krótkie fragmenty Pisma Świętego, z których Papież wywodził swoje rozważania. Cytaty te oddają główne przesłanie każdej z encyklik, stanowiąc przeniesioną w świat muzyki historię teologicznej myśli papieskiej.

Tekst oratorium śpiewany jest w łacińskiej wersji językowej, co podkreśla uniwersalność utworu, pozwala dotrzeć do źródeł i tradycji Kościoła. Równocześnie jednak, dla lepszego zrozumienia dzieła, w warstwę muzyczną wplecione są te same cytaty z Pisma Świętego, czytane przez lektora w języku polskim. Treść encyklik, poruszających rozmaite aspekty wiary i życia człowieka, pozwala przedstawić w nich różnorodność stylów i idiomów muzycznych, od śpiewów bizantyjskich i chorału gregoriańskiego, przez muzykę cerkiewną aż do współczesnych środków muzyki jazzowej i rozrywkowej. Wszystkie te elementy służą pokazaniu głębi, uniwersalności i bogatego spektrum myśli papieskiej.

Części utworu:

- I. Redemptor hominis,
- II. Dives in Misericordia,
- III. Laborem exercens,
- IV. Slavorum Apostoli,
- V. Dominum et vivificantem,
- VI. Redemptoris Mater,
- VII. Sollicitudo rei socialis,
- VIII. Redemptoris missio,
- IX. Centesimus annus,
- X. Veritatis splendor,
- XI. Evangelium vitae,
- XII. Ut unum sint,
- XIII. Fides et ratio,
- XIV. Ecclesia de Eucharistia.

Wykonawcy:

Warszawski Chór i Orkiestra im. św. Jana Pawła II

tenor – **Paweł Szczyciński**

fortepian – **Stanisław Szczyciński**

lektor – **Jakub Sewerynik**

dyrygent – **Zofia Borkowska**

Nie ulega wątpliwości, że pontyfikat św. Jana Pawła II przez swoją intensywność wpłynął silnie na dzieje Kościoła katolickiego i całego świata w wymiarze społecznym, kulturowym i politycznym. Sposób komunikowania treści religijnych, jaki zaproponował Jan Paweł II, stał się częścią globalnego dialogu. Dzięki temu głos Papieża Polaka i jego zdanie na temat praw człowieka, wolności, odpowiedzialności, a nawet wizji Europy czy porządku międzynarodowego, były słyszalne na każdym kontynencie. Kwintesencją przesłania św. Jana Pawła II są jego Encykliki. Dokumenty te prezentują całą doktrynę Kościoła katolickiego, a także uwzględniają specyfikę myśli i duchowej wrażliwości ich Autora. Do dzisiaj wciąż aktualne, stanowią źródło refleksji dla takich tematów jak odkupienie, powołanie człowieka, moralność, świętość i jedność Kościoła.

W 20. rocznicę śmierci św. Jana Pawła II pragniemy nie tylko wspominać Jego osobę, ale przede wszystkim dać świadectwo, że treści które przekazywał On swoim życiem są ważne i aktualne również dla współczesnego człowieka. Prawdy te szczególnie głęboko dotykają ludzkiego serca, kiedy wyrażone są językiem muzyki. Z tego względu zapraszamy Państwa do wspólnego muzycznego przeżycia treści nauczania św. Jana Pawła II wyrażonego przez Oratorium „14 Encyklik”, ufając, że będzie to zachętą do powrotu do wielkiej solidarności, jaka objawiła się wśród Polaków w dniach odchodzenia naszego Papieża do Domu Ojca.

Organizatorzy i wykonawcy Koncertu Oratorium 14 Encyklik

Stanisław
Szczyciński

W 2011 roku poproszono mnie o napisanie utworu na koncert poświęcony świętemu Janowi Pawłowi II, który miał odbyć się w Gdańsku. Zastanawiając się nad najlepszą formą uczczenia Jana Pawła II doszedłem do wniosku, że powinno to być spojrzenie na tego wielkiego Polaka przez pryzmat Jego nauczania, poprzez przypominanie i ożywanie najważniejszych myśli, które przekazywał światu w czasie swojego pontyfikatu. Kwintesencja papieskiej myśli znajduje się w 14 encyklikach, które nam pozostawił.

Z pomocą zaprzyjaźnionej znawczynie tekstów encyklik, Agnieszki Wędrychowskiej, wybraliśmy cytaty z Pisma Świętego, które stanowiły dla św. Jana Pawła II punkt wyjścia do Jego rozważań. Wnikanie w teksty, do których miała powstać muzyka otwierało przede mną coraz to nowe przestrzenie muzyczne. W swoim muzycznym zawodowym działaniu miałem styczność z muzyką dawną, najdawniejszą, bizantyjską, chorałem gregoriańskim, jazzem i muzyką rozrywkową. Pomysły same do mnie przychodziły. W encyklice o miłosierdziu scena uczyty po powrocie syna marnotrawnego zaśpiewana jest w stylu radosnego gospel, w encyklice o misjach wybrzmiewa nuta muzyki afrykańskiej, w encyklice o świętych Cyrylu i Metodym słyszeć skale bizantyjskie, a potem naszego ognistego oberka, w encyklice poświęconej pracy i siedmiodniowemu cyklowi życia człowieka brzmi industrialne ostinato w takcie na siedem czwartych. Jak przebogata jest zawartość tekstów papieskich, tak i ich odwzorowanie w muzykę dało mi rozległe pole do działania. Złośliwi twierdzą, że bliżej nam jest do wspomniania świętego Jana Pawła II w kontekście wadowickich kremówek, niż Jego nauczania w encyklikach. Lekka, przystępna forma utworu, w pewnym sensie nawiązuje również do kremówek, a jednak słuchanie 14 Encyklik w ich muzycznej formie przekazuje najistotniejsze treści papieskiego nauczania.

Oby każde wykonanie 14 Encyklik otwierało serca i wykonawców i słuchaczy. Oby dawało duchową strawę i dopełniało w nas dzieła świętego Jana Pawła II.

Redemptor hominis / Odkupiciel człowieka 4.03.1979

Swoją pierwszą encyklikę Jan Paweł II, jak sam powiedział, przywiózł gotową z Polski. Powstała na początku pontyfikatu z polskich przemyśleń Karola Wojtyły. Pierwsze zdanie encykliki, „Jezus Chrystus jest ośrodkiem wszechświata i historii” stanowi fundament całego nauczania papieskiego. Dwa kluczowe sformułowania dokumentu brzmią: „Człowiek jest drogą Kościoła”; „Wszystkie drogi Kościoła prowadzą do człowieka”. Są to zdania wręcz rewolucyjne, gdyż w powszechnej świadomości to Kościół był drogą człowieka. Nie pozostały one tylko hasłami na papierze, ale stały się programem pontyfikatu Jana Pawła II realizowanym z żelazną konsekwencją.

Sic enim dilexit Deus mundum,
ut Filium suum Unigenitum daret,
ut omnis qui credit in eum non pereat,
sed habeat vitam aeternam.
(Io 3, 16)

Domine, ad quem ibimus? Verba vitae
aeternae habes; et nos credidimus et
cognovimus quia Tu es Sanctus Dei.
(Io 6, 68-69)

Tak bowiem Bóg umiłował świat,
że Syna swego Jednorodzonego dał,
aby każdy, kto w Niego wierzy,
nie zginął, ale miał życie wieczne.
(J 3, 16)

Panie, do kogóż pójdziemy? Ty masz
słowa
życia wiecznego. A myśmy uwierzyli
i poznali, że Ty jesteś Świętym Boga
(J 6, 68-69)

Encyklika otwiera arcyważny temat w nauczaniu Jana Pawła II, rozwijany przez cały pontyfikat. Papież z pełnym przekonaniem opowiada o Bogu, którego najwspanialszym przymiotem jest miłosierdzie, którego też wymaga On od ludzi. „Wymaganie to – jak twierdzi autor encykliki – stanowi sam rdzeń orędzia mesjańskiego, sam rdzeń etosu Ewangelii”.

Surgam et ibo ad patrem meum et dicam
illi: "Pater, peccavi in caelum et coram te et iam non sum dignus vocari filius tuus; fac me sicut unum de mercennariis tuis".
Et surgens venit ad patrem suum.
Cum autem adhuc longe esset, vidit illum
pater ipsius et misericordia motus est et accurrens cecidit supra collum eius et osculatus est illum.
Dixitque ei filius: "Pater, peccavi in caelum et coram te; iam non sum dignus vocari filius tuus".
Dixit autem pater ad servos suos: "Cito proferte stolam primam et induite illum et date anulum in manum eius et calceamenta in pedes et adducite vitulum saginatum, occidite et manducemus et epulemur, quia hic filius meus mortuus erat et revixit, perierat et inventus est".
(Lc 15, 18-24)

Zabiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu: „Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie; już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mnie choćby jednym z najemników”. Wybrał się więc i poszedł do swojego ojca. A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go.
A syn rzekł do niego: „Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem”.
Lecz ojciec rzekł do swoich sług: „Przynieście szybko najlepszą szatę i ubierzcie go; dajcie mu też pierścień na rękę i sandały na nogi! Przyprawdźcie utuczone cielę i zabijcie, będziemy ucztować i bawić się, ponieważ ten mój syn był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się”.
(Łk 15, 18-24)

Laborem exercens / O pracy ludzkiej 14.09.1981

Pierwsza z trzech encyklik społecznych Jana Pawła II, ukazująca etyczny i duchowy wymiar pracy. Człowiek o tyle czyni przez swoją pracę ziemię poddaną, o ile jest panem, a nie niewolnikiem pracy. Papież sakralizuje wręcz pracę twierdząc, że dzięki niej człowiek bierze udział w dziele stworzenia i współuczestniczy z Chrystusem w odkupieniu ludzkości. Dlatego upomina się o godne warunki pracy oraz o godziwe wynagrodzenie dla wszystkich pracujących.

Septimus dies sabbatum Deo est.

Siódmy dzień jest szabatem Boga.

In laboribus comedes ex ea cunctis
diebus vitae tuae.
(Gen 3, 17)

W trudzie będziesz zdobywał od niej
pożywienie dla siebie po wszystkie dni
twego życia.
(Rdz 3, 17)

Sex diebus operaberis et facies
omnia opera tua; septimus autem dies
sabbatum Domino Deo tuo est;
(Ex 20, 9-11)

Sześć dni będziesz pracować i wyko-
nywać
wszystkie twe zajęcia. Dzień zaś siód-
my
jest szabatem ku czci Pana, Boga
twego.
(Wj 20, 9-11)

Slavorum Apostoli / Apostołowie Słowian 2.06.1985

Poprzez encyklikę Papież przypomina działalność świętych Cyryla i Metodego, od których „płyynie zachęta dla chrześcijan i ludzi naszej epoki, aby razem budować jedność”. Pięć lat wcześniej Papież ustanowił ich współpatronami Europy. Były to ważne gesty ekumeniczne, bowiem ci święci wprowadzili do liturgii język staro-cerkiewno-słowiański, który nadal jest obecny w liturgii prawosławnej.

Et dixit eis: "Euntes in mundum universum praedicate evangelium omni creaturae. Qui crediderit et baptizatus fuerit, salvus erit; (Mc 16, 15-16)	I rzekł do nich: „Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; (Mk 16, 15-16)
Laudate Dominum, omnes gentes; Laudate enim omnis populi. (Ps 117, 1)	Chwalcie Pana wszystkie narody. Wystawiajcie Go wszystkie ludy. (Ps 117, 1)
Et ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem saeculi. (Mt 28, 20)	A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. (Mt 28, 20)
Et omnis lingua confiteatur "Dominus Iesus Christus!", in gloriam Dei Patris. (Philip 2, 11)	I każdy język (niech) głosi, że Panem jest Jezus Chrystus ku chwale Boga Ojca. (Flp 2, 11)

Dominum et vivificantem /

O Duchu Świętym w życiu Kościoła i świata 18.05.1986

Papież zwraca uwagę, że Duch Święty czuwa nad wiernym przekazem Ewangelii. To On doprowadza do całej prawdy o Bogu Ojcu, który w Jezusie Chrystusie zbawia człowieka. On jest przewodnikiem w poprawnym odczytywaniu Słowa Bożego oraz bogactwa chrześcijańskiego objawienia przekazanego przez Tradycję Kościoła. On jest „Innym Poczycielem” i „Przewodnikiem” na drogach wiary i światłem dla ducha ludzkiego. Duch Święty, akcentuje Papież, „nie przestaje być stróżem nadziei w sercu człowieka”.

Spiritus Sanctus, Spiritus veritatis,
Paraclitus.

Duch Święty, Duch Prawdy,
Poczyciel

Spiritus sapientiae et intellectus, Spiritus
consilii et fortitudinis, Spiritus scientiae
et timoris Domini;
(Is 11, 2)

Duch mądrości i rozumu, Duch rady
i męstwa, Duch wiedzy
i bojaźni Pańskiej.
(Iz 11, 2)

Fructus autem Spiritus est caritas, gau-
dium,
pax, longanimitas, benignitas, bonitas,
fides, mansuetudo, continentia;
(Gal 5, 22-23)

Owocem zaś ducha jest: miłość, ra-
dość, pokój, cierpliwość, uprzejmość,
dobroć, wierność, łagodność, opano-
wanie.
(Ga 5, 22-23)

Spes autem non confundit, quia caritas
Dei diffusa est in cordibus nostris
per Spiritum Sanctum, qui datus est
nobis.
(Rom 5, 5)

A nadzieja zawieść nie może, ponieważ
miłość Boża rozlana jest w sercach
naszych
przez Ducha Świętego, który został
nam dany.
(Rz 5, 5)

Redemptoris Mater / Matka Odkupiciela 25.03.1987

W encyklice „o błogostawionej Maryi Dziewicy w życiu pielgrzymującego Kościoła” dla Jana Pawła II kluczowe pojęcie wyrażają słowa „łaski pełna”, które odnoszą się przede wszystkim do wybrania Maryi na Matkę Syna Bożego. Stanowią one „zarazem szczyt wśród całego obdarowania łaską w dziejach człowieka i kosmosu”. Maryja jest pośredniczką łask. Jej pośrednictwo polega na wstawiennictwie u Syna za nas. Jako Matka Odkupiciela po macierzyńsku uczestniczy „w walce przeciw mocom ciemności, jaka toczy się w ciągu całej historii ludzkiej”.

<p>Ave, Maria, gratia plena, Dominus tecum; Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą; benedicta tu in mulieribus (Lc 1, 28), et benedictus fructus ventris tui (Lc 1, 42), Iesus. Sancta Maria, mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nunc et in hora mortis nostrae. Amen. (Lc 1, 45)</p>	<p>błogostawionaś Ty między niewiastami (Łk 1, 28) i błogostawiony owoc żywota Twojego (Łk 1, 42) Jezus. Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen (Łk 1, 45)</p>
--	---

Poprzez tę encyklikę Papież wyraża zaniepokojenie z powodu powiększającego się przedziatu w ubóstwie między obszarem tzw. rozwiniętej Północy, a Południem. Podkreśla potrzebę „opcji preferencyjnej na rzecz ubogich”, czyli „specjalnej formy pierwszeństwa w praktykowaniu miłości chrześcijańskiej”. Obejmować ona powinna nie tylko ludzi głodujących, żebrzących i bezdomnych, ale także pozbawionych podstawowych praw, w szczególności prawa do wolności religijnej.

Cum autem venerit Filius hominis in gloria

sua, et omnes angeli cum eo, tunc sedebit super thronum gloriae suae.

Et congregabuntur ante eum omnes gentes;

et separabit eos ab invicem, sicut pastor

segregat oves ab haedis, et statuet oves quidem a dextris suis, haedos autem a sinistris.

Tunc dicet Rex his, qui a dextris eius erunt:

“Venite, benedicti Patris mei;

possidete paratum vobis regnum a constitutione mundi.

Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim, wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały.

I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych [ludzi] od

drugich, jak pasterz oddziela owce od kózł. Owce postawi po prawej, a kózły

po swojej lewej stronie.

Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: „Pójdźcie, błogostawieni Ojca

mojego, weźcie w posiadanie królestwo,

przygotowane wam od założenia świata!

Esurivi enim, et dedistis mihi manducare;
sitivi, et dedistis mihi bibere; hospes
eram, et collegistis me; nudus, et operuistis me;
infirmus, et visitastis me; in carcere
eram, et venistis ad me”.

Tunc respondebunt ei iusti dicentes:
“Domine, quando te vidimus esurientem
et pavimus, aut sitientem et dedimus
tibi potum? Quando autem te vidimus

hospitem et collegimus, aut nudum
et cooperuimus? Quando autem te
vidimus

infirmum aut in carcere et venimus ad
te?”.

Et respondens Rex dicet illis:

“Amen dico vobis: Quamdiu fecistis
uni de his fratribus meis minimis, mihi
fecistis”.

(Mt 25, 31-46)

Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść;
byłem spragniony, a daliście Mi pić;
byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie;
byłem nagi, a przyodzialiście Mnie;
byłem chory, a odwiedziliście Mnie;
byłem w więzieniu, a przyszliście do
Mnie”. Wówczas zapytają sprawiedliwi:

„Panie, kiedy widzieliśmy Cię
głodnym i nakarmiliśmy Ciebie,
spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy
widzieliśmy Cię przybyszem
i przyjęliśmy

Cię lub nagim i przyodzialiśmy Cię?
Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub
w więzieniu
i przyszliśmy do Ciebie?” A Król im
odpowie:

„Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko,
co uczyniliście jednemu z tych braci
moich najmniejszych, Mnieście
uczynili”.

(Mt 25, 31-46)

Redemptoris missio / Misja Odkupiciela 7.12.1990

W encyklice „o stałej aktualności misji” Jan Paweł II z ogromną mocą przekonuje, że głoszenie Ewangelii jest obowiązkiem chrześcijan, gdyż wynika to bezpośrednio z nakazu Chrystusa. Wszyscy ludzie mają prawo – podkreśla Papież – do poznania i przyjęcia tego daru, jakim jest Dobra Nowina. Zwraca uwagę, że wiara umacnia się, gdy jest przekazywana. Jan Paweł II apeluje o nową świadomość misyjną Kościoła.

Praedica verbum, insta opportune,
importune
(2 Tim 4, 2)

Głoś naukę, nastawaj w porę,
nie w porę
(2 Tm 4, 2)

omnes gentes (Lc 24, 47)
omni creaturae (Mc 16, 15)
et usque ad ultimum terrae (Act 1, 8)
ut cognoscat mundus ut mundus credat
(Cfr. Io 17, 21-23).

wszystkim narodom (Łk 24, 47)
wszelkiemu stworzeniu (Mk 16, 15)
aż po krańce ziemi (Dz 1, 8)
aby świat poznał i uwierzył.
(Por. J 17, 21-23)

Papież zwraca uwagę, że decydującym czynnikiem, który dał początek zmianom i minimalizował wpływ socjalizmu, była niezgoda społeczna na gwałcenie praw pracy, a także niesprawność systemu gospodarczego. Podkreśla, że początek tym zmianom dała wielka akcja protestu podjęta w Polsce „w imię solidarności”. W ocenie Papieża wydarzenia roku 1989 są przykładem zwycięstwa woli dialogu i ducha ewangelicznego w zmaganiach z przeciwnikiem, który nie czuje się związany zasadami moralnymi.

Omne datum optimum et omne donum
perfectum de sursum est, descendens
a Patre luminum, apud quem non est
transmutatio nec vicissitudinis obumbra-
tio.

(Iac 1, 17)

Dei enim sumus adiutores: Dei agri cul-
tura

estis, Dei aedificatio estis. Secundum
gratiam Dei, quae data est mihi, ut sa-
piens

architectus fundamentum posui; alius
autem superaedificat. Unusquisque
autem

videat quomodo superaedificet;

fundamentum enim aliud nemo
potest ponere praeter id, quod positum
est,

qui est Iesus Christus.

(1 Cor 3, 9-11)

Każde dobro, jakie otrzymujemy,
i wszelki

dar doskonały zstępują z góry,
od Ojca

świąteł, u którego nie ma przemiany
ani cienia zmienności.

(Jk 1, 17)

My bowiem jesteśmy pomocnikami
Boga,

wy zaś jesteście uprawną rolą Bożą
i Bożą

budowlą. Według danej mi taski Bo-
żej, jako

roztropany budowniczy, położyłem
fundament, ktoś inny zaś wznosi
budynek.

Niech każdy jednak baczy na to, jak
buduje.

Fundamentu bowiem nikt nie może
położyć innego, jak ten, który jest
położony,

a którym jest Jezus Chrystus.

(1 Kor 3, 9-11)

Veritatis splendor / Blask prawdy 6.08.1993

Jest to najpełniejsza wypowiedź Papieża z zakresu teologii moralnej. Papież formułuje niezbędne zasady rozpoznawania tego, co jest sprzeczne z nauczaniem Kościoła. Podkreśla, że ma to znaczenie w sytuacji kultury, która gubi i relatywizuje wartość ludzkiego sumienia. Oddalając się od Boga, człowiek zaczyna szukać złudnej wolności poza samą prawdą. Według Jana Pawła II nie ma żadnego prawdziwego konfliktu pomiędzy ludzką wolnością a prawem Bożym, które, rządząc ludzkim zachowaniem, nie sprzeciwia się ludzkiej wolności, ale raczej „chroni i promuje wolność”.

Et cognoscetis veritatem, et veritas liberabit vos.

(Io 8, 32)

Poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.

(J 8, 32)

Eratis enim aliquando tenebrae, nunc autem lux in Domino. Ut filii lucis ambulare

fructus enim lucis est in omni bonitate et iustitia et veritate.

(Eph 5, 8-9)

Niegdyś bowiem byliście ciemnością, lecz teraz jesteście światłością w Panu:

postępujcie jak dzieci światłości! Owocem

bowiem światłości jest wszelka prawość i sprawiedliwość, i prawda.

(Ef 5, 8-9)

Deus lux est, et tenebrae in eo non sunt ullae. Et in hoc cognoscimus quoniam novimus eum: si mandata eius servemus.

Qui autem servat verbum eius, vere in hoc caritas Dei consummata est.

(1 Io 1, 5; 2, 3; 2, 5)

Bóg jest światłością, a nie ma w Nim żadnej ciemności. Po tym zaś poznajemy,

że Go znamy, jeżeli zachowujemy Jego przykazania. Kto zaś zachowuje Jego naukę,

w tym naprawdę miłość Boża jest doskonała.”

(1 J 1, 5; 2, 3; 2, 5)

Evangelium vitae / Ewangelia życia 25.03.1995

Encyklika „o wartości i nienaruszalności życia ludzkiego” broni słabych przed silnymi. Papież wypowiada się zdecydowanie przeciwko aborcji i eutanazji, podkreślając, że katolikowi nie wolno nigdy tego niesprawiedliwego prawa stosować, ani kształtować przychylniej mu opinii publicznej, a także na to prawo głosować. Równie zdecydowanie wypowiada się przeciwko eksperymentom biologicznym i medycznym na człowieku, jako sprzecznym z „Bożym zamysłem”.

Considera quod hodie proposuerim in
conspectu tuo vitam et bonum, et
e contrario mortem et malum. (...) Testes
invoco hodie contra vos caelum et
terram quod proposuerim vobis vitam et
mortem,
benedictionem et maledictionem. Elige
ergo vitam, ut et tu vivas et semen tuum.
(Deut 30, 15. 19)

Patrz! Kładę dziś przed tobą życie
i szczęście, śmierć i nieszczęście. (...)
Biorę dziś przeciwko wam na świadków
niebo i ziemię, kładę przed wami życie
i śmierć, błogostawieństwo
i przekleństwo.
Wybierajcie więc życie, abyście żyli
wy i wasze potomstwo.
(Pwt 30, 15. 19)

Ut unum sint / Aby byli jedno 25.05.1995

W pierwszej w historii encyklice poświęconej jedności chrześcijan Papież wyznaje, że ekumenizm jest „jednym z priorytetów duszpasterskich” jego pontyfikatu, zachęca i udziela poparcia wszelkim działaniom służącym jedności. Encyklika jest jasnym sygnałem, że ekumenizm stanowi stałe zadanie Kościoła, bowiem „od czasu Soboru Watykańskiego II Kościół katolicki wszedł nieodwołalnie na drogę ekumenicznych poszukiwań, wsłuchując się w głos Ducha Pańskiego”.

Non pro his autem rogo tantum, sed
et pro eis, qui credituri sunt per verbum
eorum in me, ut omnes unum sint,
sicut tu,
Pater, in me et ego in te, ut et ipsi in
nobis
unum sint; ut mundus credat quia tu me
misisti.
(Io 17, 20-21)

Quoniam unus panis, unum corpus
multi
sumus, omnes enim de uno pane
participamus.
(1 Kor 10, 17)

Unus enim est Magister vester,
omnes autem vos fratres estis.
(Mt 23, 8)

Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi,
którzy dzięki ich słowu będą wierzyć
we Mnie; aby wszyscy stanowili jed-
no, jak Ty,
Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby
i oni stanowili w Nas jedno, aby świat
uwierzył, żeś Ty Mnie posłał.
(J 17, 20-21)

Ponieważ jeden jest chleb, przeto my,
liczni, tworzymy jedno Ciało. Wszyscy
bowiem bierzemy z tego samego
chleba.
(1 Kor 10, 17)

Jeden jest wasz Nauczyciel,
a wy wszyscy braćmi jesteście.
(Mt 23, 8)

Już pierwsze zdanie encykliki: „Wiara i rozum (Fides et ratio) są jak dwa skrzydła, na których duch ludzki unosi się ku kontemplacji prawdy”, mówi wyraźnie, że dla Papieża pojęcia te nie są sobie przeciwstawne, lecz komplementarne. Dlatego główną tezę encykliki jest wykazanie, że wiara i rozum powinny się uzupełniać, tak, by rozum nie popadł w pychę, zaś wiara nie przekształciła się w fideizm, czyli pogląd głoszący prymat wiary nad poznaniem rozumowym. Według Jana Pawła II wiara nadaje ludzkiej egzystencji sens, ukazuje jej przyczynę i cel, natomiast rozum sprawia, że wiara jest dojrzała i ugruntowana.

Beatus vir, qui in sapientia morabitur
et qui in iustitia sua meditabitur
qui excogitat vias illius in corde suo
et in absconditis suis intellegens.
(Eccli 14, 20-21)

Szczęśliwy mąż, który się ćwiczy
w mądrości i który się radzi swego
rozumu,
który rozważa drogi jej w swym sercu
i zastanawia się nad jej ukrytymi spra-
wami.
(Syr 14, 20-21)

Już pierwsze zdanie ostatniej encykliki Jana Pawła II: „Kościół żyje dzięki Eucharystii [Ecclesia de Eucharistia vivit]”, wskazuje na fundamentalne znaczenie Eucharystii w Kościele oraz istotę jej tajemnicy. Pięknem i głębią zachwyca następujący fragment encykliki: „Nawet wtedy bowiem, kiedy Eucharystia jest celebrowana na małym ołtarzu wiejskiego kościoła, jest ona wciąż poniekąd sprawowana na ołtarzu świata. Jednoczy niebo z ziemią”.

Amen, amen dico vobis:

Nisi manducaveritis carnem Filii hominis et biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobismetipsis. Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem, habet vitam aeternam; et ego resuscitabo eum in novissimo die. Caro enim mea verus est cibus, et sanguis meus verus est potus.

Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem, in me manet, et ego in illo. Hic est panis, qui de caelo descendit (...); qui manducat hunc panem, vivet in aeternum.

(Io 6, 53-56; 58)

Et ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem saeculi.

(Mt 28, 20)

Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam:

Jeżeli nie będziecie jedli Ciała Syna Człowieczego ani pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie. Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim.

To jest chleb, który z nieba zstąpił (...).

Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki.

(J 6, 53-56; 58)

A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.

(Mt 28, 20)

Warszawski Chór im. św. Jana Pawła II

„Naszą misją jest otwieranie serc ludzkich na Pana Boga poprzez piękno chóralnego śpiewu oraz propagowanie myśli i nauczania św. Jana Pawła II”.

Warszawski Chór im. św. Jana Pawła II działa przy Bazylice Archikatedralnej św. Jana Chrzciciela w Warszawie od 2016 r. Duszpasterzem zespołu jest ks. prałat Bogdan Bartoń, a dyrygentką dr Zofia Borkowska.

Chór wykonuje głównie muzykę sakralną – od utworów a cappella po dzieła wokalnie-instrumentalne kompozytorów dawnych i współczesnych. Aktywnie uczestniczy w uroczystościach państwowych i kościelnych, koncertuje, współpracując z cenionymi kompozytorami i orkiestrami.

W ostatnim czasie chór uczestniczył w takich szczególnych wydarzeniach, jak:

- koncert upamiętniający 40. rocznicę męczeńskiej śmierci bł. ks. Jerzego Popiełuszki z prapremierą Oratorium „Stabat Mater. Via Crucis cum Beato Patre Jerzy” skomponowanego przez Tadeusza Melona specjalnie na tę okazję;
- ingres Metropolity Warszawskiego Abpa Adriana Galbasa, do Archikatedry św. Jana Chrzciciela;
- koncerty w Rzymie z okazji 40-tej rocznicy powstania Fundacji im. Jana Pawła II;
- Msza św. beatyfikacyjna Prymasa Stefana Kardynała Wyszyńskiego i Matki Elżbiety Róży Czackiej.

Warszawski Chór im. św. Jana Pawła II bierze również udział w konkursach muzycznych. W czerwcu 2024 r. chór zdobył pierwszą nagrodę w kategorii chórów kościelnych na VIII Ogólnopolskim Festiwalu Pieśni Religijnej „Pater Noster” w Strzeczcu, a dyrygentka otrzymała również nagrodę specjalną za ekspresję wykonawczą.

Zapraszamy na strony chóru na Facebooku i kanale Youtube.

 www.facebook.com/chorjanapawla2

 www.youtube.com/@WChJP2

„Muzyka posiada uniwersalny język, mogący wzbudzić głębokie emocje i przekazywać szlachetne uczucia (...). Ludzkość potrzebuje piękna muzyki, która tłumaczy to, co duchowe, uwzniośla duszę, zwiększa wrażliwość i pomaga podnieść wzrok z radością.

Możemy powiedzieć, że w pewien sposób poprzez sztukę muzyczną człowiek staje się bardziej człowiekiem i chrześcijaninem”.

Jan Paweł II, Watykan, 17 maja 1986 roku

Patronaty honorowe

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

PATRON HONOROWY:

Marszałek
Województwa
Mazowieckiego

Wydarzenie współfinansowane
ze środków Samorządu
Województwa Mazowieckiego

Mazowsze.
serce Polski

Organizatorzy

— ARCHIDIECEZJA —
WARSZAWSKA

Diecezja
Warszawsko-Praska

Fundacja

Partnerzy merytoryczni

Mt 5,14

Muzeum Jana Pawła II
i Prymasa Wyszyńskiego

Warszawski Chór
im. św. Jana Pawła II

Świętego Jana Chrzciciela

Patroni medialni

EWTN | Telewizja
Katolicka

Radio Wnet

Partnerzy wydarzenia

IBMP

UKSW

CARDINAL STEFAN
WYSZYŃSKI UNIVERSITY
IN WARSAW